

Starý psi, malý děti a velký plzeňský

Mirek Černý

Zeptal se: "Kolik myslíš, že mi je?"
A dřív než jsem stih něco říct,
řek: "Chlapče, bude mi osmdesát,
ani ne za měsíc."
Seděl jsem v baru nad Brnem
a druhou whisky pil,
když tenhle chlapík podivnej
se u mě zastavil.
V celým tom velkým lokálu
jsem byl jenom já a on,
číšník tlachal v kuchyni
s černovlasou bardámou.
Né že by se dovolil,
prostě k mému stolku spad,
a že chce velký plzeňský
hned začal vyřvávat.
Když se číšník došoural,
hned mu v očích začlo hrát,
když se napil, skoro zasvítit,
a začal povídat:
"Na světě jsou jen tři věci,
pro který stojí za to žít:
starý psi, a malý děti,
a velký plzeňský.
Ženský se staraj jen vo sebe,
a mužský jdou kolem jen tak,
a přátelé se vytratí,
když zjistí, že ti ujel vlak."
Řek mi: "Já to všechno vyzkoušel.
Dnes vím, že všechny krásy pozemský
jsou jen starý psi, a malý děti,
a velký plzeňský.
Starej pes tě miluje,
i když děláš hlouposti,
malý děti chrání Bůh
před zlem a krutostí,
a když je člověk v nesnázích,
a neví kam a s kým,
jsou tu starý psi, a malý děti,
a velký plzeňský."
Víc moudrosti než celej svět
měl ve svém obočí.
Dopil pivo a prostě jen řek,
že si vodskočí.
Když zmizel, rychle zapsal jsem
si jeho moudrý poselství
o starejch psech, a malejch dětech,
a velkým plzeňským.
Potom jsem jenom v hotelu,
z okna svého pokoje
viděl, jak sbírá drobný,
co jsem nechal na stole,
a tuhle noc se mými sny
nemíhaly ženský,
ale starý psi, a malý děti,
a velký plzeňský.

